

SENTÈNCIA 2001-14 DE 9 DE MARÇ DE 2001

**CASS. INVALIDESA PER MALALTIA. Classificació de la invalidesa:
les circumstàncies subjectives de l'interessat ja s'han tingut
en compte a l'hora d'establir la capacitat de guany.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de data 12 d'octubre de 2000 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada pel Sr. A.R.B. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en la que sol·licitava l'anul·lació de les resolucions d'aquest organisme de 29 de desembre de 1999 i 16 de febrer de 2000, i el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II, en lloc del grup I que se li havia atorgat.

2n.- En considerar-se agreujat l'agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació en data 3 de novembre de 2000, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 28 de novembre següent. Mitjançant el seu recurs, l'agent reproduïx la seva petició de que li sigui atorgada una pensió d'invalidesa-malaltia del grup II, que considera procedent en base als informes mèdics que consten a les actuacions.

3r.- Del recurs d'apel·lació formulat per la part actora se'n va donar trasllat a la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 18 de desembre de 2000, en que sol·licita que es desestimïn les pretensions de l'agent, ja que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- El dia 9 de febrer de 2000 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar les consideracions més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Tal com ja ha declarat aquesta Sala en diverses sentències relatives a supòsits de fet anàlegs al que ara s'examina, la resolució del present recurs d'apel·lació ha de partir del contingut de l'article 1r. del Reglament d'Aplicació nº 18, el qual disposa que la pensió d'invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament

Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys dos terços. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article 2n. del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Tercer.- El dictamen pericial que consta a les actuacions posa de relleu que l'interessat pateix una insuficiència venosa a la cama esquerra, que provoca edemes al finalitzar la jornada i dolors en estar molta estona dempeus. Així mateix presenta exèresi de la bufeta de l'orina, que provoca infeccions d'orina de repetició i una important polaquiúria que no l'impedeix treballar, però que li ocasiona trastorns per a desenvolupar segons quines tasques laborals, ni pot realitzar les que requereixin esforços físics. En darrer terme, pateix una hèrnia discal, amb una simptomatologia molt minsa. La incapacitat es pot avaluar segons el barem de Padovani en un 45%.

Cap d'aquestes patologies impedeix a l'interessat desenvolupar tot tipus d'activitat laboral. Així, la insuficiència venosa només fa desaconsellables els treballs que comportin passar llargues estones dempeus. Les infeccions d'orina de repetició provoquen un lleu absentisme laboral, i la polaquiúria no l'impedeix treballar, encara que certament dificulta el desenvolupament d'algunes activitats.

El contingut de l'informe pericial permet apreciar, doncs, que l'interessat no es troba incapacitat per a qualsevol activitat laboral, com exigeix l'article 2n. del Reglament d'aplicació nº 18 per al reconeixement del grup II de la invalidesa malaltia. Aquesta conclusió no resulta desvirtuada per les al·legacions relatives a les dificultats que trobarà l'agent per aconseguir una col·locació adequada, en funció de la seva edat, ja que aquesta circumstància ja ha estat presa en consideració a l'hora d'establir l'existència d'una disminució de la capacitat de guany de dos terços i, per tant, del dret al cobrament d'una pensió d'invalidesa per malaltia. La classificació en un o altre dels grups que regula l'article 2n. del Reglament d'aplicació nº 18 depèn de manera exclusiva de l'estat físic de l'interessat.

En conseqüència, la sentència impugnada resulta plenament ajustada a Dret, per la qual cosa ha de ser desestimat el recurs d'apel·lació que formula la part actora, sense que sigui procedent fer cap pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula el Sr. A.R.B. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 12 d'octubre de 2000, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.